

Nr 25.

Av herr **Huss**, om rätt för s. k. bacillbärare till ersättning för förlorad arbetsförtjänst.

I skrivelse till Kungl. Maj:t hemställde 1939 års riksdag, att frågan om ersättning till bacillbärare skulle tagas under övervägande. Framställningen upprepades av 1944 års riksdag, varvid yrkandet konkretiserades till att avse en utredning av frågan. Sedan medicinalstyrelsen i anledning härav erhållit i uppdrag att verkställa en utredning, framlade styrelsen i en den 25 november 1947 till Kungl. Maj:t avlåten skrivelse ett förslag till lagstiftning, innebärande principiell rätt för bacillbärare att erhålla ersättning för förlorad arbetsförtjänst av statsmedel. Alla remissinstanser tillstyrkte förslaget i dess huvuddrag, även om delade meningar gjorde sig gällande rörande grunderna för ersättningens beräkning. Någon på detta förslag grundad proposition har ännu ej framlagts för riksdagen.

Med anledning av paratyfusedemien 1953, som hade en ovanligt stor omfattning och medförde förluster även för andra än bacillbärare, framlade Kungl. Maj:t vid höstriksdagen 1953 en uteslutande till denna epidemi begränsad proposition (nr 240) angående vissa ersättningar för uppkomna förluster, bl. a. sådana, som uppkommit för bacillbärare. Statsutskottet, vars utlåtande (nr 206) godkändes av kamrarna, tillstyrkte propositionen i huvudsak men framhöll önskvärdheten av en författningsmässig reglering av hela det förevarande området.

Det bör framhållas, att isolering och förbud att tills vidare utföra visst yrkesarbete ofta föreskrives även för friska medlemmar av familj, inom vilken sådan sjukdom som barnförlamning förekommit, då det icke är möjligt att avgöra, huruvida vederbörande äro bärare av smittämne.

Om bacillbärare beredes rätt till ersättning, bör denna rätt, såsom medicinalstyrelsen föreslagit, alltså utsträckas till att gälla alla personer, vilka utan att vara sjuka konstaterats vara bacillbärare eller blivit av läkare misstänkta att föra smitta av i epidemilagen nämnd sjukdom och på grund härav blivit av hälsovårdsnämnd föreskrivna åtgärder, innebärande fullständig eller partiell inskränkning i fråga om arbete, varmed de få taga befattning.

För lärarpersonal är redan nu föreskrivet, att avstängning från arbete på grund av fara för smitta skall medföra rätt till oavkortad lön, medan frågan icke är reglerad för flertalet yrkesgrupper. När lagen om obligatorisk sjukförsäkring träder i kraft den 1 januari 1955 kommer det att te

sig särskilt stötande, att sjuk familjemedlem skall äga rätt till ersättning, medan frisk familjemedlem, som är arbetsför men av myndigheterna förbjudes att arbeta, skall vara berövad sådan rätt.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om framläggande för riksdagen vid 1955 års riksdag av proposition till lagstiftning angående rätt till ersättning för förlorad arbetsförtjänst för personer, som av hälsovårdsnämnd avstängts från arbete utan att vara sjuka, när de påvisats eller misstänkts föra smitta av i epidemilagen nämnd sjukdom.

Stockholm den 19 januari 1954.

Ragnar Huss.
